

тукъ редомъ съ чужди за тѣхъ народи и подъ тѣхни имена, а като самостояни пришелци бѣха прѣвѣрени даже и отъ много по-дивитѣ тюрки.

Първитѣ, които поведоха нешеговитото движение на народитѣ къмъ Тракия слѣдъ Христа, бѣха тевтонцитѣ — готи. Главниятъ имъ пжтъ въ това направление е билъ прѣзъ днешна сѣвероизточна България и източния Балканъ (прѣзъ проходите между Сливенската Демиръ Капия или извѣстна у римлянитѣ съ името *Porta Ferrea* и носа Емине (у римлянитѣ *Calvomunti*). Съмнително е дали подъ по-раншни „скитски“ нашествия въ Полуострова се визиратъ такива и на готитѣ. Cp. *Zossimus: Scythia Tanaim transgressi vicina Thraciae loca praedis agendis infestabant*. Въ 250 г. готитѣ се подвизавали надъ самия Сливенски Балканъ, при *Nicopolis ad Haemum*, напрімѣръ, а до 260 г. опушаватъ почти цѣлия Полуостровъ. Прѣзъ 269 г. тѣ се чуватъ при Айтошкитѣ бани (*Aquae Calidae*, по Йордана на 15 мили отъ *Anhialitanae civitatis*) и сж били заражени отъ римскитѣ войски въ Хемскитѣ тѣснини, (*Gibbon*, op. cit., I, 290-293), а около 375 г. молили *Valens* да ги засели въ империята. Мѣсто за заселване имъ прѣдвидѣли въ „Тракия“. Тѣ ще сж сжщитѣ, вѣроятно, които обитавали Одринско (*cum populis suis longe anti suscepti, ibid*).

Интересни сж нѣкои данни по първитѣ вѣоржжени нахлувания на готитѣ въ Тракия, въ които най-видна роль играятъ днешна юго-източна България и проходите на Източния Балканъ, като театри на крѣвопролитни сражения, срутни и пламъци.

Подъ *Fritigern*, готитѣ обсаждатъ Одринъ, дѣто се сѣединили съ тѣхъ всички работници по минитѣ въ „Тракия“. (Въ кодекса на Теодосий (I. X, tit. XIX, leg. 5, 7) се намиратъ и нѣкои санкции за прѣдишнитѣ мятежи на тия работници, вѣроятно пришелци. Тѣ сж били и пжтеводачи на готитѣ прѣзъ проходите и имъ показвали скривалищата на ужасното прѣдъ тия нашествия туземно население). *Valens*, запжтенъ срѣщу готитѣ, които се отдрѣпнали къмъ „Хемусъ“, дѣто се укрѣпили съ колята си, билъ позаренъ (*ibid*).